

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.534/2024/11.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. február 13.
Az ügy tárgya: hivatalos személy elleni erőszak bűntette
Terhelt: ...
Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 14.B.33.308/2015/8., ítélet, tárgyalás, 2016. január 21.
Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 22.Bf.6889/2016/4., végzés, nyilvános ülés, 2016. július 1.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.33.308/2015/8. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.6889/2016/4. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. január 21-én kihirdetett 14.B.33.308/2015/8. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki hivatalos személy elleni erőszak bűntettében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés első és harmadik

fordulat], ezért öt 3 év börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 4 évre a labdarúgó szövetség által rendezett sportrendezvények látogatásától való eltiltásra ítélte azzal, hogy a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Bajai Járásbíróság 9.B.296/2011/37. számú ítéletével kiszabott 1 év börtön végrehajtását, valamint rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költségről.

[2] 2. Az ellentétes irányú fellebbezéseket elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2016. július 1-jén kihirdetett 22.Bf.6889/2016/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában, valamint a Be. § 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában írt okból.

[4] Indokai szerint tévedtek az ügyben eljáró bíróságok, amikor a terhelt cselekményét hivatalos személy elleni erőszak büntették minősítették, mivel ezen bűncselekmény tényállásbeli elemei hiányoznak. Nem állapítható meg ugyanis a bíróságok által a terhelt terhére rótt elkövetési magatartás, a hivatalos személy jogszerű eljárásában történő akadályozása. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint az akadályozás gátolja, nehezíti, késlelteti a hivatalos személy jogszerű eljárásának a végrehajtását. Ez pedig azt jelenti, hogy a hivatalos személy nem tudja tovább folytatni a hivatalos eljárást, mert a terhelt cselekménye gátolja a rendes eljárás menetét, azt megszakítja, vagy megghiúsítja. Az akadályozás egy kifejezetten erre a célra irányuló aktív magatartás.

[5] Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában rögzítette a cselekményről készült videófelvételen látható történéseket, amelyek az egységes joggyakorlat szerint a tényállás részét képezik, ennél fogva az itt fellelhető számos ténymegállapítás is ilyennek tekintendő. Ezalapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedés abbamaradt, a rendőrök megálltak és megszakították az intézkedést. A jogerős határozat tényállása ugyanakkor nem tartalmazza, hogy a rendőri intézkedés a terhelt vagy a csoportnak minősített társai magatartása miatt maradt abba. Ennek ugyanis más indoka lehetett, egyrészt, hogy átengedjék a nézőket a rendőrsorfallon, másrészt pedig maga az esemény biztosítása.

[6] Kiemelte, hogy ellentétes ítéleti tényállás hiányában az állapítható meg, hogy amikor a terhelt a rendőrsorfallal szemben feltűnik, akkor a rendőrség kizárólag a rendezvény biztosítását végzi, azaz intézkedés nem történik. A hivatalos eljárást nem folytató, csak várakozásban lévő rendőröket a terhelt nem tudta akadályozni akkor sem, ha erre irányuló szándéka lett volna. Amikor a jelenlévők távozásra való felszólítása elhangzik, a terhelt már nem tartózkodik a helyszínen, aminek azért van jelentősége, mert ekkor már semmiben nem akadályozhatta a rendőrség eljárását. A védői álláspont szerint önmagában a csapaterő nem hivatalos rendőri intézkedés, nem hivatalos eljárás, a rendezvény biztosítását és a forgalom előli elzárást pedig a terhelt nem akadályozta semmiben, azt nem is tudta volna megtenni az ítélet tényállásában rögzített magatartásával sem.

[7] Kitért arra is, hogy a bűncselekmény tényállási eleme az erőszak, vagy a fenyegetés. Álláspontja szerint erőszak és fenyegetés sem merült fel a terhelt részéről. A felvételen és az ítéletből is jól megállapíthatóan egy papírpohár dobása, rúgása egy legalább 5 méterre lévő rendőri sorfallal felé semmilyen módon nem alkalmas sérülés okozására, de még arra sem, hogy a hivatalos személy „testét elérje, vagy azt megérintse”. Ekként – álláspontja szerint – a megállapított tényállásból nem vonható le következtetés sem a terhelt erőszakos magatartására, sem arra, hogy cselekményével bármiben akadályozta volna a rendőröket. Egy rúgó, dobó mozdulat egy papírpohárral kivitelezve alkalmatlan volt arra, hogy a rendőrökben komoly félelmet keltsen, és arra is, hogy valóságos és közvetlen legyen. A hivatalos

személyek az adott tárgy és a távolság okán alappal nem is feltételezhettek támadást a terhelt részéről.

[8] Érvelése szerint téves mindkét bíróság jogi indokolása a csoportos elkövetés tekintetében is, azaz, hogy a terhelt papírpohár dobásával, illetve rúgásával csatlakozott volna legalább 10 ismeretlenül maradt társa üvegdobálásához. Az elsőfokú ítélet e tekintetben nem fogalmaz kategorikusan, hanem csak azt rögzíti (8. oldal 1. bekezdés), hogy a terheltnek ezt „látnia és hallania kellett”. Ez nem egyenlő a „látta és hallotta” ténymegállapítással. A terhelt nem tartózkodott folyamatosan a helyszínen, nem állapítható meg, hogy a terhelt tudattartama átfogta a csoporthoz való csatlakozás tényét és körülményeit. A terhelt cselekménye, annak módja, kifejtése részben elkülönült térben és időben is az üvegekkel dobáló személyek cselekményétől. Nem állapítható meg az sem, hogy együtt tevékenykedett volna az ismeretlenül maradt személyekkel, amit igazol az, hogy a terhelt többször eltávolodik a jelenlévőktől.

[9] Kifejtette, hogy a terhelt magatartása (mutogatás, papírpohár dobása, rúgása) egy tiltakozás volt a rendőri fellépés ellen, a könnygáz nem megfelelő alkalmazása miatt. A terhelt tehetetlenségében, tiltakozásként mutogatott a rendőröknek, a pohár eldobása, rúgása pedig egy pótcselekvés, amely jellegénél fogva sem alkalmas erőszak vagy fenyegetés kifejtésére. A csoportos elkövetés, a csoporthoz való csatlakozás pedig hiányzik a terhelt részéről.

[10] Álláspontja szerint a tényállási elemek megvalósulásának hiányában elsődlegesen a terhelt felmentése indokolt, cselekvősege legfeljebb garázdaság vétségében állapítható meg. Az ítéleti tényállásból (mivel az részben hiányos) legfeljebb arra vonható következtetés, hogy a cselekvősege másokban riadalmat, megbotránkozást kelthetett, de arra semmiképp, hogy a jelen levő hivatalos személyeket eljárásukban akadályozza. Ez utóbbi esetben a minősítés megváltoztatása, azaz hivatalos személy elleni erőszak büntetnének megállapítása helyett, garázdaság vétségének megállapítása esetén a büncselekmény büntetési tételkerete változik, és a jogerős határozatokban kiszabott büntetés törvénytelen, ezért enyhébb büntetés kiszabása indokolt a terhelttel szemben.

[11] Mindezek alapján elsődlegesen indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú határozatot helyezze hatályon kívül és a másodfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. A másodlagos indítványa arra irányult, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg és a terheltet az ellene emelt vád alól mentse fel. Harmadlagosan pedig azt kérte, hogy a Kúria a terhelt terhére rótt büncselekmény minősítését hivatalos személy elleni erőszak büntette helyett garázdaság vétségének minősítse, és a terhelttel szemben kiszabott büntetést enyhítse.

[12] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.558/2024/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[13] Indokai szerint a tényállás nem hagy kétséget afelől, hogy a terhelt és a legalább 10 ismeretlen személy térben és időben nem elkülönülve, hanem azonos helyen, egyidőben, egymásra figyelemmel, azonos céllal cselekedett. Az indítványban írtakkal szemben, az elsőfokú ítélet egyértelműen tartalmazza, hogy a terhelt a további elkövetőkhöz annak tudatában csatlakozott, hogy legalább tíz személy az élet kioltására is alkalmas tárgyakkal dobálja a szolgálatot ellátó rendőröket. Ezen tudati tény is tartalmazó, a Be. 650. § (2) bekezdés alapján irányadó tényállást támadja az indítvány akkor, amikor a csoporthoz tartozás tényét vitatja, ez pedig a felülvizsgálati eljárásban kizárt, így eredményre sem vezethet.

[14] Kifejtette, hogy a hivatalos személyeket egy több főből álló csoport folyamatosan üvegekkel dobálta, a terheltnek a tényállásban rögzített magatartása: a papírpohárnak a rendőri sorfal felé való lendületes dobása, majd egy másik pohár rendőrök felé rúgása fenyegetésként értékelhető akkor is, ha az általa elhajított papírpohár az anyagánál, tömegénél

fogva a sorfalat nem is érte el. A rendőrök azt kellett, hogy észleljék, hogy a terhelt az őket megdobáló személyekhez csatlakozik, a terhelt is lehajol a földre és feljűk hajít valamit, azt azonban nem kellett a rendőröknek azonnal észlelniük, hogy pontosan mi volt a terhelt által feljűk dobott tárgy. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor azt állapította meg, hogy a rendezvényt biztosító rendőrök a terhelti fellépés idején is jogszerű eljárást folytattak, függetlenül attól, hogy éppen egyhelyben álltak vagy sem. Az elsőfokú ítélet 7. oldalának 4. bekezdésében helytállóan indokolta meg, hogy az elkövetők nem pusztán bántalmazták, de akadályozták is a rendőröket a jogszerű eljárásuk során.

[15] Rámutatott, hogy az elkövetők számára, illetve az általuk a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszközökre figyelemmel, a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. és 6. pontjai alapján a csoportos, illetve felfegyverkezve történt elkövetés megállapítása is helyes volt.

[16] Álláspontja szerint a terhelt cselekményének minősítése a bíróság által megállapított tényállás alapján törvényes, a szankció pedig az irányadó büntetési tételkeretnek, illetve az egyéb büntetéskiszabási szabályoknak megfelelő.

[17] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.33.308/2015/8. számú ítéletét, illetve a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.6889/2016/4. számú végzését hatályában tartsa fenn.

[18] A Legfőbb Ügyészség átiratára a terhelt és a védő is észrevételt tett.

[19] A védő az indítványban foglalt érveit megismételve az indítványát változatlan formában fenntartotta.

[20] A terhelt vitatta a bűnössége megállapítását, kifogásolta, hogy az ügyészség feltételezések alapján emelt vele szemben vádat. Családi körülményei megváltozásának figyelembevételét, illetve a védőjéhez csatlakozva a jogerős ítélet megváltoztatását, a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[21] **III.** A felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[22] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügdyöntő határozata ellen és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételel, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[23] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügdyöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügdyöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[24] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

[25] A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljárt bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételel bírálható el.

[26] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[27] Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. A jogerős ítéletben rögzített tényállás nem változtatható meg.

[28] 2. Az irányadó tényállás lényege a következő:

– A labdarúgó szövetség 2015. szeptember 4. napján 20 óra 45 perces kezdettel egy stadionban rendezte meg a Magyarország-más ország európa-bajnoksági selejtező mérkőzést. Ehhez kapcsolódóan egy szurkolói csoport jelentett be rendezvényt, a várhatóan egyébként is nagy tömeget vonzó sportesemény miatt a rendőrség több megyei rendőr-főkapitányság csapatszolgálati századainak részvételével az 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 58. § (1) bekezdés g) pontja szerint csapaterőt vetetett be az esemény rendjének biztosítására. A Készenléti Rendőrség 2015. szeptember 4-én 6 órától 2015. szeptember 5-én 4 óra 51 percig a 29022/48459-100/2015. ált. számon kiadott Intézkedési tervben meghatározottak szerint vetette be a csapaterőt a fenti rendezvény biztosítására.

– 18 óra körül az út 1 és a körút 1 kereszteződésében jelentős, ránézésre nem megállapítható létszámú, legalább 1.000 szurkolóból álló tömeg alakult ki. A csapaterőben bevetett rendőrök velük szemben sorfalat alkotva, sétáló léptekkel terelték a résztvevőket a kereszteződés úttestéről a terület 1-re, majd velük szemben továbbra is sorfalat alkotva, tőlük 2-3 méter távolságra megálltak. Pár perccel később a presszó előtt álló személyekkel szemben a rendőrök könnygázt vetettek be. A tömeg ennek hatására az ott lévő villanyoszlop vonala mögötti területre szorult vissza, a terhelt és legalább 10 másik, maszkot viselő férfi azonban tőlük elkülönülve visszafutott a sorfállal szembe, és a tömegtől elkülönült csoportot alkotott.

– E csoport tagjai, a terhelt ismeretlenül maradt társai üvegekkel kezdték dobálni a velük szemben álló, rendezvénybiztosítási szolgálatot ellátó rendőröket. A terhelt eközben hátra fordult, lendületesen integetve igyekezett rávenni a mögötte állókat, hogy cselekményükhöz minél többen csatlakozzanak, majd a rendőrökkel szembe fordulva kihívó mozdulatokkal provokálta őket. Végül legalább 10, ismeretlenül maradt társa üvegdobálásához oly módon csatlakozott, hogy a földről egy papírpoharat vett fel, és azt lendületes mozdulattal a tőle mintegy 5 méterre álló sorfal felé dobta, a papírpohár azonban a földre esett, a rendőröket nem érte el. Ezt követően a terhelt lendületes mozdulattal feljűk rúgott egy másik poharat, mely a sorfalat szintén nem érte el. A terhelt ismeretlenül maradt társai ezután is folytatták az üvegdobálást, melyet mintegy 10 perc elteltével akkor hagytak abba, amikor hangosbemondón valamennyi jelenlévőt felszólítottak a rendbontó, garázda cselekmények befejezésére, a helyszín elhagyására.

[29] 3. Kétségtelen, hogy a Kúria töretlen gyakorlata szerint az alapítéletben foglalt tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, melyek az ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetlegesen nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében. Ugyanakkor a tényállás része csak ténymegállapítás lehet. Nem ténymegállapítás, és nem a tényállás része, amikor az akár az elsőfokú, akár a másodfokú bíróság határozatának indokolásában bizonyíték tartalmát idézi, avagy jogi értékelést végez. A jogi értékelés ugyanis a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése.

[30] Ekként a felülvizsgálati indítvány álláspontjával ellentétben nem a tényállás része a cselekményről készült videófelvételen látottak ismertetése, így erre alapítottnak a Kúria a felülvizsgálatot nem folytathatta le.

[31] 4. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg, míg a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak

van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt cselekményének törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[32] A felülvizsgálati indítvány ezzel kapcsolatos védői érvelését azonban a Kúria nem osztotta.

[33] A Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki hivatalos vagy külföldi hivatalos személyt jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályoz, bűntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a hivatalos személy elleni erőszakot csoportosan, fegyveresen vagy felfegyverkezve követik el.

[34] A hivatalos személy akadályozásának – ahogy arra egyébként a felülvizsgálati indítvány is utalt – olyan aktív magatartás tekinthető, amely gátolja, nehezíti, késlelteti a hivatalos személy jogszerű eljárásának a végrehajtását. Ez nyilvánvalóan csak akkor eredményez tényállásszerű magatartást, ha erőszakkal vagy fenyegetéssel történik.

[35] Jelen ügyben azonban nem merült fel olyan körülmény, amely alapján a terhelt alappal feltételezhette volna, hogy a vele szemben lassan haladó, vagy éppen álló rendőrök, akik a rendezvény biztosítását végezték, nem hivatalos személyek, és olyan tény sem merült fel, amely az eljárásuk jogszerűségét kétségbe vonhatná.

[36] Az intézkedés, illetve a jogszerű eljárás – bár a felülvizsgálati indítványban ez összemosódik – nem azonos fogalmak.

[37] A rendőr jogszerű, hivatalos eljárást folytat akkor is, ha éppen nem végez a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) V. Fejezete szerint tevékenységet, azaz nem intézkedik. A rendezvényt biztosító rendőrök a terhelti fellépés idején is jogszerű eljárást folytattak, függetlenül attól, hogy éppen egyhelyben álltak vagy sem. A rendőrök jogszerű eljárása a rendezvény biztosítására irányult. A csapaterő alkalmazása pedig az ítéleti tényállás szerint is az Rtv. 58. § (1) bekezdés g) pontján alapult.

[38] Az Rtv. 58. § (1) bekezdés g) pontja szerint csapaterő – amely a kényszerítő eszközök egyike – alkalmazható a gyülekezési jogról szóló törvény hatálya alá tartozó vagy más jelentős rendezvény rendjének biztosítására. A (2) bekezdés szerint a csapaterő alkalmazása során a rendőrség területet személy- és járműforgalom elől elzárhat. Az Rtv. 17. § (2) bekezdése szerint a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön. Ebből következik, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazásának módja is meghatározott az Rtv.-ben.

[39] A Btk. 310. § (1) bekezdés a), illetve c) pontjai pedig nem az intézkedésben, hanem a jogszerű eljárásban akadályozást, illetve az eljárás alatti, amiatti bántalmazást rendelik büntetni. A tényállás úgy fogalmaz, hogy a terhelt ismeretlenül maradt társai üvegekkel dobálták a velük szemben álló, rendezvénybiztosítási szolgálatot ellátó rendőröket. Mivel a rendőröknek a támadással szemben – testi épségük megőrzése érdekében – védekezniük kellett, ez nyilvánvalóan akadályozta is őket a rendezvénybiztosítási feladataik ellátásában.

[40] A bűncselekmény törvényi tényállásának vonatkozásában erőszakon olyan fizikai erő kifejtéssel történő közvetlen vagy közvetett ráhatást kell érteni, amely a hivatalos személy eljárásával ellentétesen hat. Az erőszak lehet intézkedés közben a hivatalos személy mozgási szabadságának korlátozása, pl. lefogása, karjának vagy ruházatának megragadása.

[41] A Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontja szerint a fenyegetés: eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben

komoly félelmet keltsen. A fenyegetés tárgyi eleme súlyos hátrány kilátásba helyezése. A hátrány súlyosságának megítélésekor mindenképpen súlyos hátránynak lehet tekinteni az olyan támadás kilátásba helyezését, amelyet a Btk. egyébként bűncselekménynek minősít. A fenyegetés alanyi ismérve, hogy a súlyos hátránynak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a megfenyegetett személyben komoly félelmet keltsen. Ezt az adott sértett személy helyzetének, lelki, szellemi, testi állapotának ismeretében esetenként kell eldönteni. A félelem komolysága nem feltétlenül jelent pánikot, rémületet, rendkívüli ideg- vagy fizikai állapotot, elegendő, ha a megfenyegetett komolyan veszi a kilátásba helyezett súlyos hátrány bekövetkezésének a lehetőségét. A fenyegetés fogalmára vonatkozó szabály annyiban tér el a többi értelmező rendelkezéstől, hogy érvényessége csak azokra a különös részi tényállásokra vonatkozik, ahol a tényállás maga nem tartalmaz eltérő meghatározást (kvalifikált fenyegetés).

[42] A tényállás szerint a terhelt ismeretlenül maradt társai üvegekkel dobálták a rendőröket, a terhelt lendületesen integetve próbált másokat is rávenni, hogy a cselekményükhöz csatlakozzanak. A terhelt magatartása fenyegetésként értékelhető akkor is, ha az általa elhajított papírpohár az anyagánál, tömegénél fogva a sorfalat nem is érte el. A terhelt magatartásával a maga részéről is személy elleni támadást helyezett kilátásba, amit az intézkedő rendőrök komolyan vehettek már azon oknál fogva is, hogy a terhelt társaival szemben – akikhez a terhelt csatlakozott – védekezésre kényszerültek.

[43] A felülvizsgálati indítvány állítása szerint a terhelt cselekményével csoporthoz nem csatlakozott, cselekvősege időben, térben elkülönült. Ezen védői megállapítás azonban ellentétes a tényállással, amely szerint „a rendőrök által a presszónál lévő villanyoszlop mögötti területre viaszorított tömegtől a terhelt és legalább tíz másik, maszkot viselő férfi elkülönült és visszafutott a sorfállal szembe és a tömegtől elkülönült csoportot alkottak. E csoport tagjai, a terhelt ismeretlenül maradt társai üvegekkel kezdték dobálni a velük szemben álló, rendezvénybiztosítási szolgálatot ellátó rendőröket, miközben a terhelt lendületesen integetve próbált másokat is rávenni, hogy a cselekményükhöz csatlakozzanak.”. A terhelt a további elkövetőkhöz annak tudatában csatlakozott, hogy legalább tíz személy az élet kioltására is alkalmas tárgyakkal dobálja a szolgálatot ellátó rendőröket. A terhelt és a legalább tíz ismeretlen személy térben és időben nem elkülönülve, hanem azonos helyen, egyidőben, egymásra figyelemmel, azonos céllal cselekedett, csoportot alkotott. A csoportos elkövetés következik a tényállásból. Ezzel ellentétes megállapítást a tényállás nem tartalmaz.

[44] Az elkövetők számára, illetve az általuk a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszközökre figyelemmel, a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. és 6. pontjai alapján, a csoportos, illetve felfegyverkezve történt elkövetés megállapítása is helyes volt.

[45] A terhelt által a papírból készül poharak dobása és elrúgása előtt és azt követően is mintegy 10 percen keresztül folytatták a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja szerinti hivatalos személynek minősülő rendőrök dobálását, a terhelt pedig másokat is igyekezett rávenni arra, hogy csatlakozzanak a cselekményekhez.

[46] A terhelt cselekményének minősítése a bíróság által megállapított tényállás alapján tehát törvényes, a szankció pedig az irányadó büntetési tételkeretnek megfelelő. Ha pedig a felülvizsgálattal érintett cselekmények elbírálásához kapcsolódó anyagi jogszabálysértés nem valósult meg, a büntetés önálló vizsgálatára nincs törvényes lehetőség.

[47] 5. A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[48] A Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, aminek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott

tanácsülésen, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[49] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[50] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételtén előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. február 13.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró